

Dosarul nr. 2rh-66/20

Prima instanță: Judecătoria Edineț sediul Ocnîța (jud. I. Dragulean)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Gheorghieș, A. Toderaș, E. Bejenaru)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud. A. Cobăneanu, S. Filincova, G. Stratulat, V. Burduh, Iu. Bejenaru)

ÎNCHEIERE

12 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Mariana Pitic
Nina Vascan
Ala Cobăneanu

examinând cererea de revizuire depusă de Vladimir Gnatoico

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Gnatoico, reprezentat de avocatul Igor Ciuru împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 6 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost respins recursul declarat de Vladimir Gnatoico, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari și menținute decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 17 octombrie 2018 a Judecătoriei Edineț sediul Ocnîța, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 23 august 2018, Vladimir Gnatoico, reprezentat de avocatul Igor Ciuru a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că a fost angajat în cadrul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” din anul 1993.

A remarcat că din momentul angajării sale și până la concediere în anul 2018, dânsul și-a îndeplinit în mod conștiincios obligațiunile de serviciu și nu a avut nicio mustrare sau alte sancțiuni din partea angajatorului, dimpotrivă prin ordinul nr. 237 din 8 septembrie 2014 al directorului Moldsilva, a fost decorat cu insigna „Pentru 20 de ani de muncă îndelungată și impecabilă în paza Fonfului Forestier de Stat”, iar prin ordinul nr.138 din 19 septembrie 2014 a fost premiat pentru faptul decorării cu insigna menționată.

La 18 iulie 2018, a fost emis ordinul nr. 177 cu privire la concedierea inginerului silvic șef Vladimir Gnatoico, în partea descriptivă a acestuia fiind menționat: „angajatorul consideră că situația constatată prin Nota informativă nr. AMO1/01-943 din 23 mai 2018, confirmă atitudinea iresponsabilă a persoanei cu funcție de răspundere - a inginerului șef în silvicultură Vladimir Gnatoico.

Ca temei în acest sens a fost invocat pct. 5.1 - 5.6 din fișa postului inginerului șef în silvicultură, din cadrul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, iar în partea dispozitivă a ordinului nr. 177 din 18 iulie 2018, în pct. 1 a fost dispus că pentru admiterea încălcărilor constatate în Nota informativă nr. AMO1/01-943 din 23 mai 2018, în temeiul art. 86 alin. 1 lit. p) și art. 206 alin. 1 lit. d) Codul muncii, Vladimir Gnatoico se sancționează disciplinar, prin concedierea din funcția de inginer silvic șef în cadrul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”.

Cu ordinul în cauză a luat cunoștință la 18 iulie 2018, fapt care se confirmă prin semnătura sa, în care a indicat dezacordul său.

A obiectat că încălcările disciplinei muncii, indicate în ordinul contestat ca temei de concediere țin nemijlocit de atribuțiile de funcție a altor angajați.

În rezultatul controlului, indicat în Nota informativă nr. AMO1/01-943 din 23 mai 2018, niciunui salariat cu funcții de răspundere din partea ocoalelor silvice și anume: maiștrii-pădurari, adjuncții șefilor ocoalelor silvice, șefii ocoalelor silvice, care conform obligațiilor de funcție urmează să exercită în mod sistematic controlul operativ al pazei pădurii în sectorul încredințat, să efectueze reviziile în cantoanele silvice subordonate, precum și niciunei persoane cu funcții de răspundere din partea altor ocoale silvice, care în baza ordinului nr. 67 din 19 martie 2018, au efectuat reviziile planificate în aceste cantoane silvice, au întocmit și au semnat acte de revizii corespunzătoare, de către angajator nu a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de concediere, dar au fost aplicate sancțiuni mai blânde ori de loc nu au fost atrași la răspundere disciplinară.

A evidențiat că a fost în concediu medical din 12 martie 2018, adică cu o săptămână înainte de începerea reviziilor planificate și o lună și jumătate înainte de începerea controlului indicat în Nota informativă nr. AMO1/01-943 din 23 mai 2018, însă angajatorul a decis să aplice cea mai aspră sancțiune, care se aplică în cazuri excepționale, luând în considerație gravitatea abaterii disciplinare.

Astfel, a fost incorect pedepsit disciplinar pentru activitatea care nu a efectuat-o, deoarece contractul individual de muncă a fost suspendat în circumstanțe ce nu depind de voința părților, iar obligațiile de funcție au fost exercitate de alte persoane.

La fel, angajatorul nu a luat în considerare faptul că în termen de o lună și jumătate, în lipsa lui, ar putea fi admis acest volum al tăierilor ilicite.

A remarcat că nu au fost examinate și verificate faptele expuse de el în explicația dată la solicitarea angajatorului din 16 iulie 2018, or, în explicația menționată, angajatorului a fost adus la cunoștință faptul că în perioada 12 martie 2018 – 9 iulie 2018 el s-a aflat în concediul medical, deci între salariat și angajator, relațiile de muncă erau suspendate în circumstanțe ce nu depind de voința părților.

Ca urmare, în perioada menționată, de fapt, dânsul nu executat de drept careva obligații de servicii și angajatorul nu era în drept să-l atragă la răspundere disciplinară pentru încălcarea obligațiilor de serviciu pe care nu le-a executat și pentru care nu a fost salarizat.

Toate încălcările depistate de către grupul de lucru au fost efectuate anume în perioada aflării lui în concediul medical, funcțiile căruia la acel moment au fost executate de către inginerul regenerarea pădurii Zinaida Starodub.

Reclamantul a mai indicat că până la emiterea ordinului de concediere nr. 177 din 18 iulie 2018 nu i-a fost adusă la cunoștință contra semnătură Nota informativă nr. AMO1/01-943 din 23 mai 2018, întocmită la 17 mai 2018, care este indicată ca temei pentru concediere, prin ce i-a fost încălcat dreptul la apărare, fiind lipsit de posibilitate de a depune dezacordul cu privire la faptele depistate de către grupul de lucru.

Astfel, constatările efectuate prin Nota informativă nr. AMO 1/01-943 din 23 mai 2018, urmau a fi verificate de către angajator prin demararea unei anchete de serviciu pentru a fi stabilite dacă întra-adevăr a existat faptul încălcărilor și stabilite persoane cu adevărat vinovate.

Având în vedere prevederile art. 210 alin. (1) Codul muncii, a susținut că în partea descriptivă a ordinului nu au fost reținute fapte concrete, săvârșite de către elși care ar fi o abatere disciplinară.

Mai mult, ordinul de concediere nu este motivat juridic, or, nu a fost corect aplicat art. 86 alin. (1) lit. p) Codul muncii, nefiind constatată careva încălcare stipulată în art. 211¹ Codul muncii.

Cu referire la prevederile art. 90 și 330 Codul muncii, a considerat că a fost prejudiciat moral prin emiterea ordinului de concediere, deoarece a fost privat ilegal de posibilitatea de a munci.

Suferințele psihice retrăite, la comunicarea acestui ordin sunt de o importanță vitală a drepturilor lui personale nepatrimoniale, iar activând în domeniul silviculturii mai mult de 20 de ani, acest ordin a adus atingere reputației lui profesionale, defăimându-l în fața subalternelor.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 86, 90, 210, 211¹, 330 Codul muncii.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului cu privire la concedierea inginerului șef în Silvicultură Vladimir Gnatoico nr. 177 din 18 iulie 2018 emis de către directorul ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Edineț”, Boris Cojocari, restabilirea în funcția de inginer șef în silvicultură în cadrul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, repararea prejudiciului material sub formă de compensație pentru absența forțată de la muncă pentru toată perioada de absență forțată, repararea prejudiciului moral pentru concediere ilegală în mărime de 10 salarii medii, precum și încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui a cheltuielilor pentru asistență juridică.

Prin încheierea din 21 septembrie 2018 a Judecătoriei Edineț sediul Ocnița, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Octavian Axînoi.

Prin hotărârea din 17 octombrie 2018 a Judecătoriei Edineț sediul Ocnița, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Vladimir Gnatoico, reprezentat de avocatul Igor Ciuru și menținută hotărârea primi instanțe.

La 22 mai 2019, Vladimir Gnatoico, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari a declarat recurs împotriva deciziei din 26 martie 2019 a Curții de Apel Bălți,

solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii prime instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 6 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de Vladimir Gnatoico, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari și menținută decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 17 octombrie 2018 a Judecătoriei Edineț sediul Ocnîța.

La 6 iulie 2020, Vladimir Gnatoico a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 6 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire și casarea deciziei din 6 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție.

În motivarea cererii de revizuire, cu referire la prevederile art. 449 lit. b) CPC, a invocat că la 7 aprilie 2020, a aflat de la actualul director al ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Edineț”, Veaceslav Chiriac că pe parcursul lunii mai 2018, pădurarii în cantoanele cărora au fost depistate tăieri ilicite de către comisie și care sunt indicați în tabelul nr. 1 al Notei informative nr. AM01/01-943 cu privire la rezultatele controlului efectuat de către ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Edineț” din 17 mai 2018, au fost sancționați disciplinar cu diferite sancțiuni de la avertisment până la concediere pentru tăierile ilicite depistate și/sau lipsa masei lemnoase.

Tot, în luna mai 2018 au mai fost sancționați disciplinar cu diferite sancțiuni de la avertisment până la mustrare aspră și inginerul pază și protecția pădurii, inginerul fond forestier, maiștri pădurari, șefii și șefii adjuncți ai ocoalelor silvice Briceni, Ocnîța, Dondușeni și Edineț.

A susținut revizuentul că ordinele de sancționare a acestor angajați, despre care nu a cunoscut în timpul examinării anterioare a cauzei și pe care directorul ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Edineț”, Boris Cojocari le-a tăinuit în mod intenționat, constituie temei al revizuirii prin prisma art. 449 lit. b) CPC.

A menționat că în circumstanțele în care persoanele responsabile, pădurarii în sectoarele cărora au fost depistate tăieri ilicite și lipsa producției lemnoase și-au recunoscut vinovăția și au scris cereri de recuperare a prejudiciului benevol, iar pe cazul dat nu poate fi invocată răspunderea materială colectivă, conform prevederilor art. 340 Codul muncii, a considerat că ordinul de sancționare a lui nr. 177 din 18 iulie 2018 emis de către directorul ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Edineț” este neîntemeiat și ilegal, din motiv că dânsul nu a comis nicio abatere disciplinară.

La 29 iulie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, directorul ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Edineț”, Veaceslav Chiriac a depus referință la cererea de revizuire depusă de Vladimir Gnatoico.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție: a) încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

La caz, se constată că revizuentul, cu referire la dispozițiile art. 449

lit. b) CPC, a invocat în susținerea cererii de revizuire, precum că pe parcursul lunii mai 2018, pădurarii în cantoanele cărora au fost depistate tăieri ilicite de către comisie și care sunt indicați în tabelul nr. 1 al Notei informative nr. AM01/01-943 cu privire la rezultatele controlului efectuat de către ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Edineț” din 17 mai 2018, au fost sancționați disciplinar cu diferite sancțiuni de la avertisment până la concediere pentru tăierile ilicite depistate și/sau lipsa masei lemnoase.

La fel, a mai indicat revizuentul că în circumstanțele în care persoanele responsabile, pădurarii în sectoarele cărora au fost depistate tăieri ilicite și lipsa producției lemnoase și-au recunoscut vinovăția și au scris cereri de recuperare a prejudiciului benevol, iar pe cazul dat nu poate fi invocată răspunderea materială colectivă, conform prevederilor art. 340 Codul muncii, ordinul de sancționare a lui nr. 177 din 18 iulie 2018 emis de către directorul ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Edineț” este neîntemeiat și ilegal, din motiv că dânsul nu a comis nicio abatere disciplinară.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

În interpretarea corectă a normei enunțate este de înțeles că circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii, revizuirea căreia se cere.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că argumentele invocate de către Vladimir Gnatoico, precum și înscrisurile anexate la cererea de revizuire, nu pot fi considerate circumstanțe sau fapte esențiale noi descoperite după pronunțarea deciziei supuse revizuirii, în sensul art. 449 lit. b) CPC, or, ultimul, în susținerea cererii de revizuire, a oferit împrejurări ce țin de fondul cauzei.

Astfel fiind, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că admiterea cererii de revizuire, în sensul formulat, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Or, revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și jurisprudența CtEDO potrivit căreia, dreptul la o instanță, garantat de articolul 6 §1 din Convenție, presupune respectarea principiului preeminenței dreptului. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor

juridice, care cere ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*Brumărescu v. România*, [GC], nr.28342/95, §61, ECHR 1999-VII).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *resjudicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Roșca v. Moldova*, § 25, *Popov nr. 2 vs. Moldova*).

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Vladimir Gnatoico împotriva deciziei din 6 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Gnatoico, reprezentat de avocatul Igor Ciuru împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Nina Vascan

Ala Cobăneanu